

Die autem decimasextima Julii (*) prædictus Capitaneus victor galëarum Januensium cum aliis Capitaneis inde se transtulit ad Civitatem Cathari, tunc Regi Hungariæ subditam, qua die Dominica decimaquarta Augusti MCCCLXXVIII. devicta, & sacco manata, pepercit Civibus, eis-que Civitatem restituit, Castro in custodia Ducali retento. Sentitoque quòd Januæ nova galëarum instauratur armata, vir nobilis Jacobus Delphino miles cum decem galëis, & subsequenter nobilis vir Petrus Gradonico cum VI. galëis ad classem, seu stolum prædictum illico transtuntur. Exeunte de mense Septembris MCCCLXXVIII. nova armata Januensium supradicta, Capitaneus noster ad eos reperiendos properans ivit apud Neapolim, quòd illuc transiverant; unde recedens die noctuque persecutus est eos. Applicans autem decimo Octobris supra Caput Sanctæ Mariæ Otranti, detexit XVII. galëas Januensium, quas ob nimiam distantiam, hominumque nostrorum lassitudinem, quia in persequendo numquam cessaverant, eas capere minime valuerunt. Nostræ igitur galëæ pro victualibus, quibus summè indigebant, ivērunt in Apuliam, quibus susceptis, versus Jadram quanto citius navigarunt, ubi nullas galëas hostium inveniērunt. Persistentibus ibi aliquibus diebus, & Portum & Civitatem stimulantibus cum bombardis, die XXII. mensis Octobris applicuerunt ad eos supradictæ VI. galëæ à guadagna.

Die XXIV. Octobris Capitaneus noster ivit ad partes Sebenici, & dimissis duabus galëis ad custodiam Punctæ, & duabus ad Sanctum Nicolaum, intravit cum navibus Gulphum dictæ Terræ, præmissis Nobili viro Ludovico Laure-dano Provifore cum IX. galëis ad tentandum corda Sibernicensium. Sed viso, quòd se ad defensionem parabant, aliquibus nostris intrantibus capta fuit Civitas, & incendio ac prædæ submissa.

Revertuntur nostræ galëæ Jadram; stantes ibi multis diebus, custodientes, ne galëæ hostium Portum Jadram introirent.

Die Mercurii decima Novembris prædicto Ludovico Provifore eunte Arbam cum decem galëis confestim Arbenfes clavibus exhibitis ad tuum verum Ducale Dominium redierunt.

Tota Classis à Jadrâ recedens die XVI. Novembris reperit sub muris Tragurii intra Priopæam, & palatam, supradictas decem septem galëas Januensium, non audentes inde recedere. Verùm quia Insula opposita producit ibi duas buccas, per quas ad Civitatem patet accessus, quamvis gentes nostræ plurima damna Tragurinis intulerunt, pluribusque diebus Scudæ permanserunt, plena tamen obsidio firmari non potuit.

Hyems tota in partibus Dalmatiæ consumpta est, illatis maximis damnis maritimis & terrestribus contra Ragusum, & partes Dalmaticas.

Bonus Dux noster, ne Annona Civitatibus & fidelibus suis desit, semper vigilans, destinatis quampluribus Usceris, seu galëis grossis, contis, aliisque navigiis mandavit, ut galëis nostris fociarentur in Apuliam, & inde Polam.

Sic die Dominica XXIV. Aprilis recessit Capitaneus noster à Manfredonia cum omnibus ga-

lëis, & navigiis, ac tritici maxima copia, quibus usque Polam sociatis, iterum ad partes Dalmatiæ revertitur; tandem ob immensitatem alioris, maritimæque tempestatis, gentem nostram non paucis coactam incommodis se oportuit reducere ad Portum Polæ. Utinam venisset usque Venetias, ubi plenius refecta fuisset.

Mittuntur Polam subvenientes pecuniæ victualium, & galëarum de novo armatarum. Galëæ veteres reparantur in Portu Polensi; sed antequam reaptatæ fuissent, quia aliquæ palonabantur, aliquæ non omnes viros suos habebant, aliquæ ab aliis remotæ erant, supervenerunt hostes Anno MCCCLXXIX. die V. Maji cum XXIII. galëis & duabus Galladellis, licet demonstraverint solum galëas XVIII. contra quas ex nimia audacia primò XVI. ex galëis nostris exiverunt, subsequenter duæ semiarmatæ hostibus dissimulantibus fugam, donec fuerunt prope alias quatuor, quæ in insidiis latitabant. Ad primum enim insultum egregius vir Lucianus Auria Capitaneus Januensium extitit interfectus, aliquibus ex galëis hostium confectis.

Tandem nostris, sicut casus dedit, succumbentibus, oportuit Capitaneum nostrum recedere cum IV. galëis, ita quòd galëa XIV. ad manus hostium remanserunt cum multa ipsorum hostium strage, & multis vulneratis. Si fas est dicere, non Deum, sed fortunam, quæ in omni quippe re juxta Salustii sententiam plurimum dominatur, accuso. Usque in illam horam cuncta pro Venetis, immo pro justitia successerunt. Equidem tam potentissimi hostes confecti obditione, expensis, & damnis, atque tædio adeo erant afflicti, quòd pro certo tantæ guerræ finis pacificus meruisset imponi. Sed hostis humani generis, qui discordiæ fomitem ministraverat, potestatem propter peccata hominum habuit illudendi Januensibus, ut pro dicta victoria elati velut aspis furda recusarent acquiescere paci, se futuris calamitatibus reservando.

In tantam enim Januenses eorumque Colligati insolentiam devenerunt, quòd inexpugnabilem Civitatem Venetiarum vincere ausu temerario se jactarent.

Veniunt ergo cum suo exstoleo die Pentecostes MCCCLXXIX. supra Portum Sancti Nicolai de Litore, ubi casualiter invenerunt unam Coccham Mocenicam de partibus Syriæ venientem, quam absque aliqua eorum utilitate cremarunt. Ausi autem non fuerunt appropinquare ad Catenam, nec ad Fortalitium ibi constitutum, optimis balestrariis & aliis armigeris communitum, ubi erat Capitaneus egregius ac strenuus miles Dominus Jacobus à Caballis Veronensis, ut Januenses haberent causam à mari Adriatico recedendi. Transmittuntur Anno MCCCLXXIX. die VIII. Julii aliæ VI. galëæ peroptimæ armatæ ad Carolum Zeno ad partes Neapolitanas existentem, quarum fuerunt Supracomiti viri nobiles,

Michael Delphino,
Franciscus à Boccolis,
Ludovicus Dandolo,
Nicolaus Zeno,
Petrus Quirino, &
Joannes Barbo.

Ipse autem Carolus ad Riperam Januæ cum aliquibus galëis se transtulit, qua plurimum læsa

(*) In margine Codicis Ambrosiani: Hoc anno MCCCLXXVIII. mense Junii Franciscus Carrarius misit Nuncium Venetias ad dissidendum Venetos nomine suo, Regis Ungariæ, & Patriarchæ Aquilejæ. Patriarcha hoc tempore mi-

sit equitum manum ad deprædandum agrum Tarvisinum usque ad Sanctum Ambrosium. Caminates, Girardus, & Guercillo rebellant Venetis; Qui Reguli multa oppida circa Plavim possidebant.